mangehaande Ting og Forretninger, blandt disse dog særlig af *Arbejderundesvisningens* Kursus i Regning og Fædrelandshistorie samt Sang, de øvrige Timer er om Søndagen. Undervisningen er gratis, og alt Tilbehør: Bøger, Penne, Skrivebøger gives gratis af Udskænkningsaktieselskabets Overskudsmidler.

Elevantallet er omkring 200. Alderen mellem 16 og 50 Aar.

Desuden anvendes Salen til fattige Mødres Syforening, ligesom ogsaa Sørnæs Arbejdersangforening der afholder sine Øvelser. Den benyttes til Brugsforeningens Sammenkomster; til Arbejdernes Diskussionsklub, til Arbejdernes Musikforenings Øvelser m. m. — det er altsammen en hel Mængde Sager, der er vokset op efter at Huset er bleven bygget. Alt faas gratis. Byen har lejet Lokalerne og udnævnet en Direktion, der bestyrer det Hele.

I nederste Etage findes Brugsforeningens Butik og Lagerrum samt en Vaskerianstalt for fattige Kvinder.

Den korte Tid Direktionen for „Folkets Hjem“ har kunnet indhøste Erfaringer konstaterer imidlertid tilfulde, at Huset er altfor lille, at den i det allermindste behøver fire à fem Sale til, og at Forsamlingssalen bør være tre Gange saa stor som den nuværende. — Der er da ogsaa gjort de fornødne Skridt til allerede i dette Foraar at opføre Tilbygninger.

Dette, ærede Fru Redaktør, er i Korthed det, De har ønsket at vide. Den daglige Erfaring viser, at der endnu er meget tilbage at gøre paa det vidtstrakte Felt: Arbejdernes Vel. Mangen Gang synes vel Arbejdet haabløst og Elendigheden uden Grænser. Men det tør jo ikke afskrække os. „Sukke fylder ingen Sejl“, siger Ordsproget.

Tillad mig at slutte med en Taksigelse til Dem for den Energi og Varme, med hvilken De i „Hvad vi vil“ taler de fattiges, de brødløses Sag. Det er sikkert en Vækkelse for mange af os, lykkeligere stillede, der endnu ikke har faaet Blikket aabent for hvad vi skylder vore „arbejdende Brødre“.

Med Højagtelse

Alli Trygg,

Kommunelærerinde i Helsingfors.

I Marts 1891.

Til Gerda!

Nej! Enkemanden behøver ikke at ansøge om at hensidde i uskiftet Bo.

„Det staar Ægtemanden frit for ved en testamentarisk Disposition at tillægge sin Hustru samme Ret. Har han ikke gjort dette, kan Enken faa Tilladelse til at sidde i uskiftet Bo med sine umyndige Børn, naar hun med paalidelige Attester godtgør, at hun er en *huslig* og forstandig Kvinde.“ Saa vidt Hindenburg.

Den vise Øvrighed haver at afgøre dette, nemlig om og hvor vidt Enken er en huslig og forstandig Kvinde. Sætter nu Enken Formuen overstyr ved flot Levemaade eller daarlig Spekulation — Ansvaret er udelukkende hendes eget.

Hun *er* Herre over sine Handlinger! Og er hun det ikke, saa er det hendes egen Skyld; Ansvaret er hendes eget.

Havde Gerda spurgt „hvorlænge“, saa vilde jeg have svaret:

Kvinderne maa staa under Kuratel og Værgemaal saalænge, til de føler Aaget som et Tryk. Saalænge der er Kvinder, der siger: „Ja, hvad skulde jeg Stakkel dog gøre, da min Mand døde, jeg sad her Enke med fem smaa Børn, jeg kunde dog ikke ha'e alt det med alle de Lejefolk; der er saamænd saa meget Bryderi og saa mange Ubehageligheder. Herre Gud! jeg er jo dog kun et Fruentimmer. Saa solgte jeg Gaarden; det er saamænd ikke saadan. Nu har vi jo rigtignok mindre at leve af end før, for det var jo en god rentabel Ejendom, men man kunde jo aldrig vide, hvad for Besværligheder der kunde komme med Reparationer og Skatter, og saa siger den ene op, og saa siger den anden op. Jeg maa saa se at indskrænke mig og spare saa godt, jeg kan og opdrage Børnene . . . .

„Til at spare; ja Fru Sørensen, det er jo Profiten, man skal leve af. Ærbødigst Tjener!“

Saalænge saadanne Ræsonnementer er gangbare i Kurs, *fortjener* Kvinden at staa under Kuratel og Værgemaal. Saalænge de skyder Ansvaret, Ulejligheden, Arbejdet fra sig, saalænge de heller vil „sidde i Sovekammeret og spare,“ saalænge de foretrækker at spare en Øre fremfor at vove at tjene en Krone, *saalænge* har de fortjent deres kranke Skæbne.

Provinsen, den 8. Marts 1891.

Fritz v. d. Fromm.

Konfirmationsindkøb.

Med det dejlige Foraar flyver hvert Aar en hel Skare Ungdom ud fra Hjemmene, og Fader og Moder har travlt med at faa de unge Konfirmander udstyrede saa net som muligt. Det vil derfor ikke være overflødigt i den Anledning at faa lidt Vejledning til at gøre de fordelagtigste Indkøb.

„Hvad vi vil“ vil derfor med Fornøjelse paatage sig at gøre sine elskværdige Læsere opmærksom paa nogle af de Forretninger, som baade har smukke og gode Varer. At vi særlig vil anbefale vore Meningsfæller, vil vistnok ingen fortænke os i; ti der er endnu saa faa, der støtter Kvindesagen, saa det vil være os en sand Glæde at støtte dem igen ved at fylde deres Butiker med købelystne Kunder.

Hvis Læserne derfor vil følge os, gaar vi først ud paa Nørrebrogade Nr. 94 i Fru Petrine Svendsens Trikotageforretning; dèr findes de mest solide Strømper baade til Drenge og Piger, Uld og Bomulds Undertøj i rigt Udvalg, alt, hvad gamle og unge kan ønske sig til indvendig Beklædning. Men til Konfirmationen skal der jo ogsaa ydre Herligheder til, og det er derfor bedst, at vi gaar ud i Frøken Anna Hansens Manufakturhandel i Falkoneralléen Nr. 25. Det er rigtignok en lang Vej, men det lønner sig, ikke alene fordi det er eu kvindelig Forretning, som ved sin smagfulde og smukke Ordning gør et særdeles tiltalende Indtryk, men fuldt saa meget, fordi de smaa Konfirmander dèr kan faa smukke Kjoletøjer, Skørter, Tørklæder og andre Nødvendighedsgenstande særdeles billigt.

Men Kjolerne skal sys; derfor gør vi bedst i at bringe Tøjet til Fru Anna Larsen, Ahlefeldtsgade Nr. 24, 4. Det er en Dameskræderinde, der forstaar at sætte Snit paa en Kjole. Er de unge Piger endnu lidt opløbne og mangler Holdning, saa forstaar hun efter alle Kunstens Regler at danne runde, smukke Former.

Med det samme vi er hos Fru Larsen, gaar vi ind paa samme Gang i samme Sted (Ahlefeldtsgade 24, 4) hos Frøken Bodtholdt, ti ingen syr Lintøj smukkere end hun. I hendes hyggelige lille Stue vil vi hvile et Øjeblik. Man bliver dog træt af den megen Løben i Butiker, og det er, som om hver en lille Ting i hendes Stue beder os om at blive. Selv sidder hun stadig ved den evige Symaskine, hvorfra hun mellem Aar og Dag fremtryller de fineste Manchetskjorter, Natskjorter, Flipper og Kraver. Anstrængt og bleg af den opslidende Synaal, men dog med det mildeste Ansigt og aldrig forsømmende at ordne alt i sin propre Stue som en sand Kunstnerinde. Hos hende vil vi lade Kraverne og Linnedet sy — og saa maa vi videre.

Men vi har glemt Handskerne. Dem skulde vi have købt paa Fælledvejen Nr. 11. Det maa vi endelig ikke glemme, absolut Fælledvejen Nr. 11. Og har vi Raad til lidt fine Broderier paa Linned, Blonder og sligt, gaar vi til Fru Villumsen, Hjørnet af Linnés- og Frederiksborggade.

Hvad de smaa Konfirmander under ingen Omstændigheder kan undvære, det er Støvler og Sko. Vi maa derfor ud i Store Kongensgade Nr. 4 hos Holms. Der findes det smukkeste Udvalg baade til store og smaa, baade lakerede Sko og Gedeskinds Støvler.

Med det samme lader vi Konfirmanden gaa hjem, medens vi alene vil gaa over i Nr. 13 i Store Kongensgade hos Frøken Frederikke Hansen, ti lidt Guldstads maa dog den unge Pige have. Og her er Broscher, Armbaand, Koralhalsbaand og alt, hvad der glæder de unge Piger. Der er alt for mange fristende Ting; vi kan ikke gaa derfra uden at købe noget, men Hallgren i Gothersgade Nr. 34 har virkelig ogsaa dejlige Ting i Sølv og Guld, og naar han stadigt i Kvindebladet fortæller, at han kun sælger Forlovelsesringe, saa er det blot for at lokke Kærestefolk til sig, som i deres Glæde over hinanden gør store Indkøb; vi kan forsikre vore Læsere om, at der er Masser af Konfirmationsgaver.

Skal vi have Ting i Sølv og Plet, besørget, gaar vi ind til Frøknerne Vallentiner, Østergade Nr. 15. Dèr kan der købes billigt, ti Forretningen flyttes, og saa er der altid et og andet, som bliver solgt til nedsat Pris. Naar Butiken igen aabnes i forherliget Skikkelse højere op paa Østergade, skal vi føre vore Læsere derind.

Men det er maaske en Søn, der skal konfirmeres. Vi maa da hen i Studiestræde Nr. 43. Der er Udvalg af baade billige og fine Stoffer; passer Dragten ikke, bestiller vi en.

Og saa til Slutning kunde vi dog gøre lidt mere for Stadsen. Vi lader vore Tænder rense hos den kvindelige Tandlæge Fru Møller, Frederiksborggade Nr. 19, og med to hvide